

MARCH FOR LIVET 2018: Donald Trump talte direkte til deltagerne i marchen

Læs mere
side 6-7

Jérôme Lejeune

Respekt for Menneskeliv (RFM) er en uafhængig dansk Pro-Life-organisation, som arbejder på grundlag af Lejeune-erklæringen.

Den franske læge og genetiker Jérôme Lejeune (1926–1994) var en af det 20. århundredes betydeligste biologiske forskere og modtog i 1962 Kennedy-prisen. Han var professor i fundamental genetik ved René Descartes Universitetet i Paris og medlem af Det pavelige Videnskaberne Akademi. I slutningen af 1950'erne

opdagede han det ekstra kromosom (trisomi 21), som forårsager Downs syndrom. Han var dermed den første genetiker, der identificerede en arveligt bestemt sygdom.

Lejeune var gennem hele sin karriere en utrættelig og frygtløs fortaler for livets sag. Som kristen læge og forsker fastholdt han, at ethvert menneskeliv – fra befrugtningsøjeblikket til en naturlig død – har krav på ubetinget respekt og således aldrig må gøres til et middel eller til et forsøgsobjekt.

Lejeune-erklæringen

Fra befrugtningsøjeblikket, dvs. det tidligste øjeblik af biologisk eksistens,
er barnet et menneske, et selvstændigt individ,
genetisk forskelligt fra moderen, som giver det næring og beskyttelse.
Fra befrugtningsøjeblikket og resten af dets liv er det det samme levende menneske,
som vokser, udvikler sig, modnes og til slut dør.
Det er i besiddelse af egenskaber, som gør det forskelligt fra alle andre mennesker.
Det er unikt og derfor uerstatteligt.
Det er lægens opgave at tjene livet fra dets begyndelse til dets afslutning.
Den respekt for menneskelivet, som er grundlaget for lægens arbejde, kan således aldrig
gøres betinget af patientens alder eller tilstand i øvrigt.
Foreligger der vanskelige omstændigheder i forbindelse med en graviditet,
er det lægens pligt at gøre sit yderste for at hjælpe både mor og barn.
Det strider derfor direkte mod en læges opgave at afbryde et svangerskab
i den hensigt at ville afhjælpe sociale, økonomiske, psykologiske eller genetiske problemer.

RFM holder liv i debatten

Vi forsøger til stadighed at skabe opmærksomhed om alle områder, hvor respekten for menneskelivet er helt eller delvist undergravet. Derfor beskæftiger vi os ikke alene med abortproblematikken, men også med emner som aktiv dødshjælp, reproduktionsteknologi, genteknologi og befolkningspolitik.

RFM rådgiver

Vi har oprettet en gratis rådgivningstjeneste for gravide. Er du i tvivl, om du magter at gennemføre svangerskabet, eller har du problemer efter en abort – så ring til sekretariatet (5576 7652), hvis du vil have en personlig samtale, eller send os en mail: info@rfm.dk

RFM informerer

Foruden dette blad udsender RFM gratis informations- og undervisningsmaterialer, som du kan bestille på sekretariatet. Nogle af dem kan downloades fra vores hjemmeside www.rfm.dk Vi kommer gerne ud på skoler, i foreninger og menigheder med aktuelle debatoplæg og foredrag.

Respekt for Menneskeliv
Lundby Hovedgade 104, 4750 Lundby
cvr.nr.: 29685487 • tlf.: 5576 7652 • E-mail: info@rfm.dk
Ved indbetaling af frivillige bidrag til RFM via netbank: FI-nummer (73) 85891774 –
eller: reg. nr. 9218 konto 2073074765

RFM nyt 39. årgang nr. 1

ISSN 0906-4605 (trykt udgave)
ISSN 2246-4034 (net-udgave)

Bladet udkommer
tre gange årligt og sendes gratis
til alle tilsluttede.

Årligt mindstebidrag 150 kr.
For familier 200 kr.

Redaktion

Torben Riis
ansvarshavende

Redaktion og
blad ekspedition
Lundby Hovedgade 104
4750 Lundby
tlf 5576 7652
info@rfm.dk

Anvendelse af artikler
fra bladet er tilladt
med kildeangivelse

Tryk:
CoolGray

Videnskab kontra lommefilosofi

Gå ikke glip af bagsidens Lejeune-citat, som – uanset at det efterhånden har adskillige årtier på bagen – taler lige ind i dagens debat og med få ord sætter tingene på plads.

Jeg hentyder her til den debat, som refereres og kommenteres på side 4 og 5, en debat, som nok engang med al tydelighed har bekræftet, at de grundlæggende biologiske kendsgerninger om, hvordan et menneske bliver til, fortsat ikke er almen viden.

Det er der flere grunde til. Den vigtigste er nok, at uvidenheden er et resultat af en bevidst kollektiv fortrængning, som skal skåne os for at se i øjnene, hvad man i vore dage mener sig berettiget til at gøre mod de mest forsvarsløse iblandt os.

Hvad dette angår, har den australskfødte moralfilosof Peter Singer leveret opskriften på, hvordan man kan få de generende kendsgerninger om menneskelivets begyndelse parkeret på et sidespor, således at det etiske dilemma tilsyneladende forsvinder i den blå luft. Han benægter som udgangspunkt ikke, at et ufødt barn er et menneske, for så vidt som det tilhører arten *homo sapiens*. Men af denne kendsgerning, siger han, kan man ikke uden videre slutte, at barnet så også har krav på lovens beskyttelse. Det har det efter hans opfattelse først, når det er blevet en *person*, nærmere bestemt, når det har nået et udviklingsstadium, hvor man kan sige, at det er bevidst om sin egen eksistens og derfor kan tænkes ikke at have lyst til at forlade denne verden.

Singer går for at være en af de mest indflydelsesrige filosoffer i vor tid. Ikke overraskende, i betragtning af, at han til glæde for bl.a. gynækologer og politiske beslutningstagere leverer et tilsyneladende vandtæt alibi for at skalte og valte med menneskeligt liv efter forgodtbefindende.

Men hvad kan vi svare ham? Først og sidst at hans ræsonnement hviler på et tåget begreb, som alle kan lægge i, hvad de har lyst til. Biologien fortæller os, at et menneskeligt individ bliver til i befrugtningsøjeblikket (jfr. Lejeune). Det er en kendsgerning, vi alle kan forholde os til og diskutere ud fra. Der findes derimod ikke nogen almindeligt accepteret, endsiges autoriseret definition på, hvad en person er for en størrelse.

Hvornår bliver man en person? Det er det afgørende spørgsmål i denne sammenhæng. Sker det, når man er to, tre eller fire år? Eller først når man har taget studentereksamen med et gennemsnit på mindst 8,5? Her forstummer samtalen.

Torben Riis

Kvindens ret til ... *hvad?!*

May-Britt Katstrup
Liberal Alliance

Sundheds- og ældre-
ordfører, psykiatri-
ordfører, ordfører
vedr. etisk råd, §71-
ordfører og
ligestillingsordfører.

I Kristeligt Dagblad fandt der for nylig et ordskifte sted mellem Ketty Dahl fra "Retten til Liv" og May-Britt Katstrup fra Liberal alliance – foranlediget af, at sidstnævnte havde luftet sin utilfredshed med abortmodstanden på Færøerne, eller som hun selv udtrykte det: "mit ønske om fri abort i hele verden, også på Færøerne".

Et "bevidstløst mantra" ...

Det fik Ketty Dahl til den 7. februar at gøre May-Britt Katstrup opmærksom på, at Færøerne faktisk "beskytter børn mod det overgreb, abort er" og til ved samme lejlighed at betegne den sædvanlige floskel om "kvindens ret til at bestemme over egen krop" som "et bevidstløst mantra".

Man kunne tilføje: lige så bevidstløst som desværre også uudryddeligt.

"Kvinden har en ukrænkelig ret over egen krop. Det indebærer ret til fri abort", var overskriften på den næste replik fra May-Britt Katstrup, hvor hun tilføjede: "Når jeg ikke i denne sammenhæng tænker på barnets krop, men udelukkende kvindens, skyldes det, *at der ikke er et barn, men et foster.*

... kontra videnskabelige kendsgerninger

Den 15. februar kom så de forløsende ord fra tidligere overlæge Willy Hanghøj-Petersen i et indlæg ligeledes i Kristeligt Dagblad med overskriften: "Fatal biologisk misforståelse, at et foster ikke er et barn". Her skrev han blandt andet:

"I det splitsekund som spermiet og ægget forenes og begynder en celledeling, så er hele det nye unikke individ indskrevet med alle sine gener fastlagt ... hver gang der skal besluttes

Willy Hanghøj-Petersen

Pensioneret overlæge i
nuklearmedicin,
forfatter og foredrags-
holder.

et provokeret abortindgreb, skal man gøre sig klart, at der er tale om drab! ... et fuldstændigt unikt individ – med sine egne rettigheder – udslettes ubønhørligt."

Med andre ord: Ethvert nyt menneskeliv bliver i biologisk forstand til i befrugtningøjeblikket. Der er, som Hanghøj-Petersen påpeger, tale om "et unikt individ med alle sine gener."

Efter befrugtningen tilføjes der nemlig intet andet end den næring og ilt fra moderen, som barnet i de følgende ni måneder skal bruge for at vokse og udvikle alle organer. Kimen til alt dette er allerede til stede i den befrugtede ægcelle i og med, at barnets genotype er fastlagt og ikke ændrer sig resten af dets liv.

Og det er vel at mærke ikke noget, vi tror. Det er videnskabelige kendsgerninger, som ingen fagfolk ville drømme om at drage i tvivl.

Moderens eller barnets krop?

Med hensyn til forholdet mellem moderens og barnets krop, er det ligeledes en kendsgerning, at barnet både har sin egen vævs- og blodtype.

Hertil kommer, at det nye individ, som på dette tidspunkt befinder sig på blastocyststadiet, 8 døgn efter befrugtningen udvikler nogle kemiske stoffer, som svækker moderens immunforsvar og således forhindrer hendes organisme i at afstøde det. Endnu et bevis på, at det ikke er en del af moderens krop.

Kort sagt: uanset på hvilket tidspunkt i graviditeten man vælger at slå det ufødte barn ihjel ved en provokeret abort, er det i biologisk forstand det samme individ, man forbyrder sig imod.

Et interessant løfte

I Kattrups forestillingsverden er der derimod en "essentiell forskel på foster og barn", og, tilføjer hun, "det er derfor, det ikke er lovligt at få abort efter 12. graviditetsuge i Danmark".

Og så følger dette højst interessante løfte: "Og jeg kan love, at i de tilfælde, hvor fosteret bliver til et barn – og det er heldigvis langt det hyppigste – vil jeg til enhver tid tænke på barnets tarv. Det ene udelukker ikke det andet for mig."

Blev det klart? Nej, det gjorde det faktisk ikke, for hvad er det helt præcist, Kattrup lover?

Betyder ordene "i de tilfælde, hvor fosteret bliver til et barn" efter fødslen, eller betyder de efter 12. uge, hvor det ifølge Kattrup ikke længere "er lovligt at få abort"?

Hvis det første er tilfældet, er der tale om en banal og i sammenhængen ikke særlig relevant konstatering af, at Kattrup går ind for at give børn (altså dem, der har været så heldige ikke at blive frasorteret inden fødslen) en tryk opvækst.

Mod denne tolkning taler imidlertid hendes konstatering af, at "det er derfor, det ikke er lovligt at få abort efter 12. graviditetsuge", som kun giver mening, hvis hun dermed vil sige, at abort er ok, så længe der kun er tale om et foster, men ikke på et senere tidspunkt i graviditeten.

Hvis det andet er tilfældet, må vi med glæde kunne se frem til et lovforslag fra Liberal Alliance, der helt forbyder aborter efter 12. uge. Det forestiller vi os vil kunne ske, så snart det måtte gå op for hende, at der faktisk hvert år fuldt lovligt foretages aborter helt frem til 24. uge her i landet. Tilladelse til sådanne sene aborter gives af såkaldte samråd bestående af bl.a. en gynækolog og en psykiater.

Måske må vi også i denne sammenhæng have lov at gøre May-Britt Kattrup opmærksom på, at det ufødte barn ikke ifølge dansk lovgivning betragtes som et retssubjekt før fødslen og således på intet tidspunkt i graviditeten er beskyttet af straffeloven. Der er således ingen bestemmelser i lovgivningen, der forbyder gravide kvinder at indtage spiritus eller stoffer i et omfang, så det skader det ufødte barn, ligesom det heller ikke er muligt at retsforfølge en voldsmand for at have skadet barnet i forbindelse med et korporlig overfald på moderen. Han kan kun straffes for at have forulempet moderen.

Der fødes således hvert år børn med alkohol- eller stofrelaterede skader, som ikke har mulighed for at få erstatning for den skade, der er påført dem – af den simple grund, at politikere og deres håndgangne embedsmænd i forbindelse med vedtagelsen af fri abort så sig nødsaget til at

vedtage, at disse børn ikke i juridisk forstand eksisterede på det tidspunkt, hvor de ikke desto mindre blev ofre for helbredstruende overgreb.

For en ordens skyld bør det ligeledes tilføjes, at 12 ugersgrænsen ikke blev til på grundlag af hverken filosofiske eller videnskabelige overvejelser om, hvornår et nyt individ kan kaldes henholdsvis et foster eller et barn. Den er udelukkende valgt af hensyn til, at barnet efter 12. uge er blevet for stort til, at man kan benytte den mindst tids- og omkostningskrævende og derfor også mest anvendte metode: udsugningsmetoden.

***

Afsluttende blot den bemærkning, at al erfaring viser, at politikere og andre beslutningstagere, når det drejer sig om abort, er meget lidt tilbøjelige til at lytte til argumenter, der bygger på objektive kendsgerninger.

Sagen er, at de for det første ikke ser nogen grund til at genoplive en debat, som de betragter som definitivt afsluttet, og at de dernæst af forståelige grunde ikke ønsker, at der bliver sat fokus på, hvad der rent faktisk sker, hver gang et barn fravælges. Af samme grund lukker de også øjnene for de psykiske samt økonomiske og sociale konsekvenser af loven om fri abort.

Derfor skal der herfra lyde en stor tak til Kitty Dahl og Willy Hanghøj-Petersen, fordi de tog kampen op og gav sandheden en chance. Men såmænd også en tak til May-Britt Kattrup, fordi hun fik pustet liv i denne højst nødvendige debat igen.

Donald Trump talte direkte til deltagerne i årets March for Life i Washington D.C.

Fredag den 19. januar blev den traditionsrige "March for Life" gennemført for 45. gang – efter sigende den største demonstration i verden for livet, nærmere bestemt for ethvert menneskes ret til livet fra undfangelsesøjeblikket til en naturlig død.

Og for første gang nogen sinde fik deltagerne i Marchen ikke blot en hilsen fra USA's præsident¹ med på vejen, men en tale, som blev transmitteret via satellit til de tusinder, der havde forsamlet sig på Washingtons *National Mall*, inden marchen fortsatte ad *Constitution Avenue* til Højesteretsbygningen på *Capitol Hill*. Trump, som holdt sin tale stående i Rosenhaven foran Det Hvide Hus, lovede, at hans regering vil gøre alt hvad der står i dens magt for at forsvare livets ukrænkelighed.

"Marchen for livet," sagde han, "bygger på kærlighed ... og I elsker alle både fødte og ufødte børn, fordi I tror på, at hvert eneste barn er en dyrebar gave fra Gud. Takket være jer er titusinder amerikanere blevet født og har dermed nået deres fulde Gud-givne potentiale. I er det levende vidnesbyrd om dette års tema for denne march, og dette tema er "Kærlighed redder liv".

Og han fortsatte: "Som I ved, har *Roe versus Wade*² resulteret i en af de mest vidtgående abortlove i hele verden. F.eks. er USA blandt de kun syv lande, hvor man frit kan vælge at få abort sent i graviditeten, såsom Kina og Nordkorea. Som det er lige nu, tillader loven i visse stater, at kvinder kan få abort helt ind i niende måned. Det er forkert. Det skal ændres."

Fremskridt

I Trumps første år som præsident har han og hans regering taget en lang række initiativer for at begrænse abortindustriens råderum. Størst opmærksomhed fik hans beslutning om at genindføre den såkaldte Mexico City-politik, som afskærer alle organisationer, der udbyder abort eller fører kampagner for abort uden for USA, fra at modtage offentlige bevillinger.

Herefter fulgte hans udnævnelse af Neil Gorsuch til ny højesteretsdommer – et særdeles vigtigt første skridt mod at få etableret et flertal i Højesteret for en underkendelse af *Roe versus Wade*. Lykkes det i Trumps tid som præsident, vil det på længere sigt kunne føre til et forbud mod fri abort i USA og dermed redde millioner af liv.

Vigtig er også hans brud med flere FN-organisationer, som i årevis har kæmpet indædt for at få anerkendt abort som en menneskeret. UNFPA (FN's befolkningsfond), som fra starten har støttet den kinesiske et-barns-politik, mistede alle bevillinger fra USA i efteråret 2017.

Trump, som var omgivet af familie og repræsentanter for Pro Life- bevægelsen talte foran Det Hvide Hus til deltagerne i marchen.

ufødte børn har åbnet vordende forældres øjne for, at det, der sker, når man foretager en provokeret abort, ikke kun er, at man fjerner nogle celler, men at man afbryder et barns liv.

1. Undtaget herfra var de demokratiske præsidenter Clinton og Obama, som af indlysende årsager forbigik begivenheden i larmende tavshed.
2. Navnet på den højesteretsdom, der i 1973 banede vejen for fri abort helt frem til fødslen.

Senest har USA afbrudt forbindelserne med UNESCO ikke mindst på grund af organisationens undervisningsmateriale, der har det erklærede formål at lære børn helt ned til 5-årsalderen om onani, at homoseksualitet er helt normalt og naturligt og sidst, men ikke mindst, hvordan man bærer sig ad med at få abort.

Siden 1973 er der med hjemmel i *Roe versus Wade* foretaget over 60 millioner provokerede aborter i USA – i gennemsnit 3.657 hver eneste dag.

Den gode nyhed er, at antallet har været faldende siden starten af 1990'erne, hvor bl.a. ultralydsscanninger af

Skæbnetime for Irland

De irske aborttilhængere, som støttes af regeringen, fører sig sejr sikkert frem forud for folkeafstemningen om en ændring af forfatningen, der vil bane vejen for fri abort i landet

Irland er sammen med Polen, Nordirland, San Marino, Andorra og Malta blandt de sidste bastioner i Europa, hvor lovgivningen stadig forsvarer retten til liv for de ufødte. Ifølge landets forfatning tillades abort kun under særlige omstændigheder som f.eks. fare for moderens liv. Set ud fra FN's, Europarådets og diverse interesseorganisationers pro-choice-standpunkt udgør disse stater derfor "sorte pletter" på landkortet.

Men nu nærer aborttilhængerne et velbegrunderet håb om, at "lysere tider" er på vej til i det mindste Irland! En folkeafstemning om en tilbagekaldelse af det såkaldte 8th Amendment (lovtillæg) artikel 40.3.3 i forfatningen, der siden 1983 har forhindret en legalisering af fri abort som i de andre EU-medlemslande, er berammet til slutningen af maj af den siddende Fine Gael-regering.

Nye tider

Men hvor der tidligere i Irland kunne mobiliseres en stærk folkelig modstand mod fri abort, synes dette nu langt mindre at være tilfældet. Det før så katolske land er, ikke mindst efter medlemskabet af EU, blevet stærkt sekulariseret og "moderne". Hertil kommer, at Den katolske Kirke i Irland har været ramt af mange skandaler, som de "progressive" kræfter klogt har forstået at udnytte. Derfor bliver der ikke lyttet til den som før. Under det nuværende pontifikat, som lægger vægt på ikke at tage emner op, som splitter, forventes Vatikanet også at holde lav profil op til og under den irske folkeafstemning, og det vil sikkert tilskynde de fleste biskopper og præster på Den grønne ø til at holde tand for tunge og undlade at "blande religion og politik".

Intet under, at Irlands ledende politikere nu har skønnet, at tiden er moden til at gøre op med en abortlovgivning, der har gjort landet til lidt af en paria blandt de "civiliserede" vestlige pro-abort-nationer og nedkaldt den ene reprimande efter den anden fra FN og EU for at lade hånt om "kvinders fundamentale rettigheder". Gang på gang har irske delegationer skullet stå skoleret over for internationale råd for deres "uhørte" forbud mod abort.

Folkeafstemningen i 2015 om legalisering af homo-ægteskaber, hvor et overvældende flertal (62%) af vælgerne sagde "ja" til "mangfoldighed", fungerede også som en prøveballon på, om vælgernes sexualmoraliske holdninger efterhånden nærmede sig dem, vi i dag finder udbredt i de fleste andre vestlige landes befolkninger. Det overraskende "positive" valgresultat fik daværende premierminister Enda Kenny til at udtale på nationalt TV, at han var "stolt af at være irer," og gav aborttilhængerne yderligere vind i sejlene.

De toneangivende medier og "progressive", feministiske lobbyister fordoblede herefter deres indsats for at få omstødt det forhadte 8th Amendment. I sin oprindelige formulering lyder den således:

"Staten anerkender de ufødtes ret til livet og – med skyldig hensyntagen til moderens tilsvarende ret til livet – forpligter den sig til i sine love at respektere og så vidt muligt forsvare og opretholde denne ret."

Abort var allerede inden 1983 ulovlig i Irland, men landets pro-life-bevægelse frygtede, at domstolene, ligesom

Højesteretten i USA skulle finde en konkret sag, der kunne anvendes til at omstøde denne lovgivning ud fra hensynet til privatlivets ukrænkelighed. Derfor ønskede man at få forbudet mod abort indskrevet i forfatningen. Det lykkedes efter en folkeafstemning, hvor et overvældende flertal på 67% stemte for det 8th Amendment.

En skæbnesvanger højsteretsdom

Abortilhængerne gav imidlertid ikke op! En konkret sag (den såkaldte "X-case") i 1992, hvor en 14-årig pige efter en voldtægt med efterfølgende graviditet var blevet nægtet abort på trods af, at hun udviste selvdestruktiv adfærd, blev ført op til Højesteret. Retten dømte, at under artikel 4.3.3's henvisning til "fare for kvindens liv", havde pigen været berettiget til en abort.

Den siddende premierminister siden 2017 Leo Varadkar er manden bag den skæbnesvangre folkeafstemning i slutningen af maj, der kan føre til fri abort i Irland.

Det siger sig selv, at Højesterets liberale tolkning af abortlovgivningen i praksis åbnede en ladeport for særtilladelser til aborter på grund af "fare for moderens liv" – uanset at det nok oprindeligt har været meningen, at en sådan tilladelse skulle være begrundet i objektive medicinske forhold, ikke i et subjektive skøn vedrørende moderens psykiske tilstand.

Et amendment, der skulle underkende Højesterets fortolkning af artikel 40.3.3 blev derfor bragt til folkeafstemning i 1992, men forkastet efter en dygtigt ført kampagne af medier og aborttilhængere. I kølvandet på denne afgang kom yderligere to amendments, da nu "diget var gennembrudt": tilladelse til oplysning om "aborttjenester" i andre lande, og bortfald af retsforfølgelse af borgere, der tager til udlandet for at få en abort. Det skal lige siges, at strafferammen for abort var op til 14 års fængsel!

De engelske abortklinikker havde længe nydt godt af irske kvinders ulovlige abortturisme. Den trafik kunne nu fortsætte med fornyet styrke uden risiko for straf.

Pro-choice bevægelserne kunne notere sig en stor sejr, da begge amendments blev vedtaget med 2/3 flertal. I 2002 forsøgte den siddende Fianna Fáil-koalitionsregering med støtte fra pro-life-organisationerne og Den katolske Kirke igen at få retten til abort ved risiko for selvmord tilbagekaldt. Dette nye amendment blev imidlertid forkastet med et snævert flertal.

Det seneste angreb

I nogle år, var der en vis ro omkring abortlovgivningen i Irland, men i 2012 skulle en gravid ung indisk kvindes dødsfald ("Savita Halapanavar-sagen") grundet komplikationer sætte sindene i kog!

Lægernes tøven med at fremprovokere en abort, da de ikke skønnede, at moderens liv var i alvorlig fare, blev udsat for voldsom kritik i medierne, og pro-abort-bevægelserne fornemmede, at tidspunktet således var gunstigt til et frontalangreb på 8th Amendment.

Den såkaldte Abortions Right Campaign bestående af en koalition af pro-choice bevægelser blev startet og organiserede herefter twitter-kampagner og årlige marcher og arrangementer for "den gode sag". Det fornyede pres for at få ændret lovgivningen kunne ikke ignoreres af de politiske partier. Op til parlamentsvalget i 2016 lovede centrum-venstre partierne således at sætte 8th Amendment til folkeafstemning. Men det blev den nu siddende Fine Gael centrum-højre regering – først under Enda Kenny og nu Leo Varadkar – der satte den proces i gang, som nu har ført til den skæbnesvangre folkeafstemning i foråret 2018.

En ejendommelighed ved Irlands demokratiske proces er, at parlamentet har nedsat en såkaldt "nationalforsamling" bestående af 99 angiveligt repræsentativt udvalgte borgere, der skal udarbejde anbefalinger til parlamentet i prekære sager, som det efterfølgende kan vælge at beslutte ud fra. Dette gælder også abortlovgivningen, hvor dette "paralleldemokrati" af udvalgte, men ikke folkevalgte repræsentanter allerede har udarbejdet og stemt om en række forslag ud fra høringer med diverse eksperter og interesseorganisationer.

Disse anbefalinger til parlamentet, der altså kan danne grundlag for fremtidig lovgivning og formulere, hvad der konkret skal stemmes om til foråret, ser ud til at kunne bane vejen for en total liberalisering af Irlands abortlovgivning og således også for en harmonisering af lovgivningen med de andre abortglade vestlige nationer. 64% har således stemt for at anbefale, at "afslutning af svangerskabet" skal være tilladt uden restriktioner. Af disse har et lille flertal på 48% anbefalet, at det i så fald skal ske inden for de første 12 uger. Dog med den tilføjelse, at man vil kunne se bort fra dette krav ud fra alle mulige hensyn til kvindens fysiske og psykiske helbred og en endeløs række af ►

”socio-økonomiske forhold”. Forsamlingen har også foreslået, at abortlovgivningen skal tages ud af forfatningen, så fremtidige ændringer ikke vil kræve folkeafstemninger.

Pro-life bevægelserne i Irland har forståeligt nok beskyldt Nationalforsamlingen for at være ”pakket” med liberale aborttilhængere, som ikke er repræsentative for befolkningen som helhed, og for at udvælge flertallet af eksperter til høringerne blandt rabiate fortalere for fri abort. Regeringen beskyldes også af abortmodstandere for at lade Nationalforsamlingen gøre det beskidte arbejde, hvorefter regeringen kan vaske sine hænder og lade afstemningen gå sin gang.

Hvad bliver det næste?

Er der noget håb om, at 8th Amendment vil overleve og Irland forsat være et sted, hvor ufødte børns liv er langt bedre beskyttet end i de fleste andre ”civiliserede” lande? Næppe! Så skal der nok intet mindre end et mirakel til! Og når først dette skridt ned mod afgrunden er taget, er det ikke svært at forestille sig, at aborttilhængerne vil rette

skytset mod Irlands strikse forbud mod eutanasi og assisteret selvmord. ”Festen” stopper næppe, før irerne ”har købt hele pakken”!

Legaliseringen af abort i Irland vil i alle tilfælde sætte de tiloversblevne pro-life bastioner såsom Malta og Polen under yderligere internationalt pres, og mange kræfter vil nu være sat fri til at angribe dem mere koncentreret. Malta er det eneste land i EU, som stadig forbyder abort under alle omstændigheder, så mon ikke det bliver dér, det næste slag skal slås?

Den første salve er faktisk allerede affyret af Europarådets berygtede menneskerettighedskommissær Nils Muižnieks, som i februar i år skrev i en maltesisk avis, at ”kvinders menneskerettigheder kun kan beskyttes ved at give dem fri adgang til sikre og lovlige abortydelser”.

Men lad os i mellemtiden håbe på et mirakel i Irland, selv om det lige nu ser håbløst ud!

JMJ

Kort nyt

USA: Højesteretsdommer Anthony Kennedy går (efter sigende) snart på pension

Det har vakt glæde og lettelse i den amerikanske pro-life-bevægelse, at det nu forlyder, at den 81-årige Anthony Kennedy har i sinde at gå på pension til sommer i år.

Kennedy blev nomineret i 1987 af præsident Ronald Reagan og tiltrådte i februar 1988. Forventningerne var dengang, at han ligesom de øvrige dommere, der var udnævnt af en republikansk præsident, ville følge

en konservativ kurs og derfor også forholde sig kritisk til den famøse *Roe v. Wade*-afgørelse, som i 1973 banede vejen for fri abort i USA. Men det var ikke det, der skete.

I stedet har han i årenes løb i det store og hele gjort fælles sag med aborttilhængerne blandt højesteretsdommerne, f.eks. da han i sommeren 2017 stemte for at underkende en lov vedtaget i Texas om tilsyn med abortklinikker.

Han har dog også i enkelte tilfælde støttet den modsatte lejr, f.eks. da han i 2007 stemte for at opretholde forbudet mod *partial-birth-abortion*, den højst kontroversielle metode, hvor man, inden barnet helt har forladt fødselskanalen, punkterer dets hjerne for at kunne høste hjernecellerne.

Glæden over hans formodede afgang skyldes naturligvis, at der hermed i givet fald åbnes en mulighed for at få udnævnt en efterfølger, som vil støtte en linje, der respekterer det ufødte barns rettigheder.

Sidste gang det skete var i 2016, da det lykkedes republikanerne at få udskudt valget af en ny dommer til efter præsidentvalget, således at Neil Gorsuch kunne blive valgt i stedet for Obamas kandidat.

Det giver ligeledes anledning til optimisme, at to dommere: Ruth Bader Ginsburg (84 år) og Stephen Breyer (78 år) – begge aborttilhængere – kan tænkes at gå af inden for de resterende tre år af Donald Trumps præsidentperiode og dermed åbne muligheden for en yderligere cementering af et pro-life-flertal i Højesteret.

Holland: Aktiv dødshjælp reelt ude af kontrol

Ingen kan i dag med sikkerhed sige, hvor mange dødsfald i Holland, der er forårsaget af aktiv dødshjælp.

Det skyldes, at den læge, der foretager indgrebet, også er den, der indberetter til myndighederne, hvad der er sket. Men da man næppe kan forvente, at en læge, som overtræder de gældende regler, vil angive sig selv, er det faktisk et åbent spørgsmål, hvor mange lovovertrædelser af den art, der hvert år finder sted i landet.

Ikke alle indgreb indberettes

Det har en undersøgelse offentliggjort i *New England Journal of Medicine* (3. august 2017) til gengæld kastet lys over.

Undersøgelsen viser, at der i 2015 var 7.253 indgreb – heraf 6.672 ved aktiv dødshjælp, 150 ved assisteret selvmord og 431 ved dødshjælp uden patientens samtykke.

Det tal kan man sammenligne med det officielle (5.561) og dermed nå til det resultat, at der 2015 var 1.652 ikke-indberettede indgreb. Men

der kan også have været flere, som undersøgelsen ikke har kunnet konstatere.

Endnu et komitémedlem tager sin afsked

Situationens alvor understreges af, at endnu et medlem af et af de fem regionale kontrolkomiteer, der skal sikre, at lovgivningen bliver overholdt, Berna van Baarsen, som er ekspert i medicinsk etik, har nedlagt sit hverv i protest.

Som begrundelse har hun især anført, at hun ikke kan stå inde for den betydelige ændring der er sket med fortolkningen af loven, nærmere bestemt, at der nu kan konstateres en markant stigning i antallet af demensramte patienter, der bliver aflivet. I den forbindelse peger hun på, at beslutningerne om at aflive demente ofte træffes på et alt for upræcist grundlag. F.eks., siger hun i et interview, er det ikke ualmindeligt, at en dement person ikke den ene dag, men måske den næste dag kan genkende sine nærmeste. Ligeledes påpeger hun, at det er særdeles

vanskeligt at afgøre, hvornår der er tale om "uudholdelig lidelse" – en af de forudsætninger, der ifølge loven skal være til stede for at foretage indgrebet .

Berna van Baarsen er ikke det første medlem af en kontrolkomité, der har valgt at sige fra. Det samme gjorde professor i etik Theo Boer i 2015, hvor han med beklagelse måtte konstatere, at udviklingen mod hans forventninger var løbet løbsk, ikke mindst på grund af de mobile dødsklinikker (oprettet af eutanasi-selskabet NVVE), som, sagde han, "ikke stiller sig tilfreds, før man vedtager at udlevere en dødsspil til alle over 70".

I 2017 var det en af eutanasi-bevægelsens pionerer, psykiateren Boudewijn Chabot, som konstaterede, at loven ikke længere beskytter psykisk syge og demente, og at han derfor var "dybt bekymret" over den retning, udviklingen havde taget.

RFM indbyder til informations- og inspirationsmøde lørdag den 21. april kl. 12.00-16.00 i biblioteket, Lundby Hovedgade 100, 4750 Lundby

12.00-13.00 : Bestyrelsen orienterer om arbejdet i det forløbne år og om RFM's økonomi

13.00-14.00: Frokost. RFM byder på en beskeden frokost. Tilmelding enten telefonisk på 55 7676 52 eller mail: info@rfm.dk

14.00-16.00: Debatoplæg og efterfølgende diskussion: Redaktøren trækker linjer og perspektiver op i den aktuelle debat om aktiv dødshjælp.

Denne del af arrangementet er åben for offentligheden.

Om respekten for det ufødte barn

Professor Jérôme Lejeune (1926-1994)

Menneskets genetiske konstitution fastlægges allerede i befrugtningøjeblikket, og jeg vil tilføje, at ingen kan drage dette i tvivl på et videnskabeligt grundlag.

Det, visse mennesker gerne vil diskutere, er, hvilken respekt man skylder et individ, afhængigt af hvilket udviklingstrin det befinder sig på. Hvis det er 1 cm. langt, har det så krav på respekt? Hvis det er 50 cm. langt, har det så krav på 25 gange så meget respekt?

De, som vil gøre den respekt, som de skylder andre, op i år eller kilogram, kan umuligt have rene hensigter.